

[Inger Gautier Schmit.]

Bestyrelsen af et saadant, og maa udtale som min Erfaring, at vi, skønt vi fører en meget, meget stram Økonomi, dog alligevel jævnlig, ja, næsten hver den 1ste i Maanedens staar over for, at man bogstavelig talt ikke rigtig ved, hvor man skal tage sine Lønningsudgifter fra. Lønningsudgifterne er blevet en overordentlig stor Belastning for hele dette Omraade, og jeg vil derfor mene, at de Hjem, som Mødrehjælpen eventuelt vil oprette, ogsaa vil komme til at staa over for disse Vanskeligheder. I øvrigt er Mødrehjælpen jo ikke ukendt med det, da den allerede har Hjem med dette Formaal for Øje. Jeg vil altsaa gerne have den højtærede Ministers Udtalelse med Hensyn til nogle af de Spørgsmaal, jeg her har fremført.

Det paapeges, at Aarsagen til, at man vil give Mødrehjælpen Adgang til at oprette Børnehjem, er, at der er haardt Brug for Pladser for Spædbørn, og det er rigtigt; der er en overordentlig stor Trang til at faa Spædbørn anbragt. Men jeg synes, at Situationen maatte give Anledning til, at man tog under Overvejelse, om den nuværende Anbringelse ogsaa altid er saa praktisk og rigtig, som tænkes kan. Det kan ikke nægtes, at vi i Øjeblikket oplever, at det er meget, meget vanskeligt at faa Mødre med Spædbørn til at komme ind paa Mødrehjemmene. Nu er det saaledes, at en Moder med et Spædbarn omgaaende, saa snart hun kommer ud fra Fødselsstiftelsen, kan faa Arbejde og kan have sit Barn hos sig, hvad ikke før kunde tænkes, og det medfører altsaa, at Mødrehjemmene ikke har det Klientel af Mødre med Spædbørn, som de før har haft. Det er et Spørgsmaal, om man ikke fra Mødrehjælperens Side maaske endnu stærkere kunde opfordre unge Mødre — jeg tænker navnlig paa de ugifte Kvinder — til at tage ind paa Mødrehjemmene, hvor de med deres Børn kan faa den bedste Pleje, hvor Moder og Barn kan vokse sig sammen og Barnet faa et betryggende første Leveaar. Bagefter kan Moderen saa gaa ud i det frie Liv.

Man kunde ogsaa tænke sig, at Spædbørnehjemmene maaske ikke beholdt Børnene saa længe, som det i Øjeblikket er Tilfældet. Det er ofte meget vanskeligt at faa Børneværnene til at fuldende Sager angaaende Spædbørns Anbringelse. Jeg vil tro, at det navnlig er her i København, at Trangen til Spædbørnehjem er saa paafaldende, og det maa overvejes, om man ikke kunde formaa Børneværnene til noget hurtigere at fjerne Spædbørnene fra Hjemmene i København og aflaste disse ved at anbringe Børnene ude i Landet.

Det er udtalt, at Grunden til den større Trang skulde være, at nogle Spædbørnehjem har maattet nedlægges. Dette er meget beklageligt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke deler min Opfattelse, at det er de vanskelige økonomiske Forhold, der har været medvirkende til, at disse Spædbørnehjem er blevet nedlagt, idet Lederen og Bestyrelsen af disse Hjem muligvis ikke har set nogen Mulighed for at føre dem videre og derfor er gaaet til dette beklagelige Skridt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at man i høj Grad er agtpaaagivende over for Spædbørnehjem, som staa økonomisk svagt, og som maaske truer med at maatte ophøre, thi jeg mener, at det er betydeligt billigere for det offentlige at give Støtte til de allerede bestaaende Hjem frem for, som her foreslaaet, gennem Mødrehjælpen at gaa til at oprette helt nye Spædbørnehjem. Det sidste kan maaske ikke undgaas og ikke undværes, men jeg vil i hvert Fald gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der muligvis her har været en medvirkende Aarsag til, at nogle Spædbørnehjem har maattet opgive Ævred.

Vi ser med Velvilje paa disse tre Ændringer og Udvidelser af Mødrehjælpsforslaget. Men med Hensyn til Oprettelsen af Børnehjem vil jeg altsaa gerne i det kommende Udvalg have Klarhed over, hvorledes man tænker sig hele dette Forhold etableret, om det drejer sig om en Bevilling paa Finansloven, eller om Mødrehjælpsinstitutionen som saadan kan frigøre sig — hvad jeg dog slet ikke tænker mig — fra den Børnelovgivning, vi i øvrigt har her i Landet. Jeg haaber, at vi i det kommende Udvalg kan naa til et tilfredsstillende Resultat, og jeg takker Ministeren for Fremsettelsen af Lovforslaget.

Erna Sørensen: Vort Parti ser med Velvilje paa den her foreslaaede Udbygning af Mødrehjælpsinstitutionerne, der jo blev oprettet og gennemført ved Loven af 30. Marts 1942. Forslaget omhandler Hjælp til Spædbørnsudstyr, økonomisk Hjælp og Oprettelse af Børnehjem. Det er klart, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, bliver det mere og mere paakrævet, at der stilles økonomiske Midler til Raadighed for det store Arbejde, som Mødrehjælpsinstitutionerne har paataget sig og udført ualmindelig dygtigt og godt i de Aar, der er gaaet. Det er en Betyggelse, ikke mindst i den Tid, vi nu lever i, da Vanskelighederne for den vordende Moder er saa svære, som de er, og jeg vilde ønske, at man ude i det offentlige